

KARANLIK OLAN

NIKKI ST. CROWE

NOX*

DESTEK MEDYA GRUBU

NOX* YAYINLARI: 7
ROMAN: 7

KARANLIK OLAN / NIKKI ST. CROWE

Orjinal adı: The Dark One

© Nikki St. Crowe, 2022

Hakları Anatolia Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Ece Çavuşlu

Çeviren: Deniz Şen

Editör: Ece Yücesoy

Son okuma: Ahmet Can Aşkın

Kapak Tasarımı: Tuğçe Arık

Sayfa Tasarımı: Ebru Aydın

Nox Yayınları: Şubat 2025

Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-98091-7-5

© Nox Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekmediagroup.com www.destekdukkani.com
[f](#) Noxyayinlari [i](#) noxyayinlari [t](#) noxyayinlari
[d](#) noxyayinlari info@destekyayinlari.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 77699

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Tel. (0) 212 613 30 06

Destek Dukkan

KARANLIK OLAN

VAHŞİ KAYIP ÇOCUKLAR 2

NIKKI ST. CROWE

Çeviren: Deniz Şen

NOX*

Kırılan ve iyileşen tüm kızlara

“...şimdi gözlerinde, onu telaşlandırması gereken ama telaşlandırmayan açgözlü bir bakış vardı.”

– J. M. Barrie, *Peter Pan*

1. BÖLÜM

PETER PAN

Elimdeki kutudan iki gölge fırladı.

İki gölge.

O kadar hazırlıksız yakalandım ki ikisi de elimden kurtuldu.

Biri sola sapıp Var Olmayan Ülke Ağacı'nın dallarının arasında kaybolurken diğeri sağa gitti.

"Hay sikeyim. Yakalayın onları!"

Sağ tarafımdaki, birkaç içki şişesini devirdi. Büyük bir gürültüyle yere çarptıklarında şişelerin içindekiler her yere saçıldı.

Var Olmayan Ülke Ağacı'nın yaprakları hışırdadı ve küçük pixie böcekleri çılgın bir enerjiyle yanıp söndü.

İkizler sola atıldı. Vane'le ben de sağa.

Gölgeyi, benim gölgemi –çünkü onu nerede olsa tanırdım– açık balkon kapılarından dışarı takip ettim. Taş korkulukların ardında kayboldu.

Elimi korkuluğa koyup gölgenin arkasından atladım ve büyük bir gürültüyle iki kat aşağıya indim. Zemin sarsıldı ve Kayıp Çocuklar tam da gölge ateş çukurunun üzerinden sıçrayıp közleri geceye saçarken eğlenceden başlarını kaldırıp bana baktılar.

Vane ânında yanımda bitti. Havai fişek çalılarının yanındaki kıvranan gölgeleri işaret ederek, "Oradalar," dedi.

Kayıp Çocuklar'a parmaklarımı şıklattım. "Siz sikikler sakın kımıldamayın."

Tenim karıncalandı ve midem kasıldı. On yıllardır bunu bekliyordum.

Yaşam Gölgesi benim hakkımdı. Onu almalıydım. Almazsam bana ne olurdu bilmiyordum.

Vane ve ben gölgeyi ablukaya almaya çalışarak yavaş yavaş ilerledik.

Biz yaklaştıkça karanlık titredi. Arkamızda Kayıp Çocuklar çıt çıkarmadan bizi izliyor, uzaklarda bir yerde kurtlar uluyordu.

Ada, gölgenin geri döndüğünü biliyordu.

“Kaçırırsam yakalamaya hazır ol,” dedim Vane’e.

“Bir gölgeyle nasıl başa çıkacağımı biliyorum,” dedi.

“Morarmış gözün öyle demiyor ama.”

Bana ters ters baktı.

Yaklaştık.

Daha da yaklaştık.

Ensem ve kollarımdaki tüyler diken diken oldu. Sadece iki adım kalmıştı. Hakkım olan şeyi almaya işte o kadar yakındım.

Kalp atışlarım kafamın içinde güm güm yankılanırken bedenimi sabit tuttum ve tam doğru anda atılmaya hazırlandım.

Gölge benimdi. Benim olacaktı. Sadece...

Ona doğru hamle yaptım. Gölge beni atlatıp kaçtı.

“Siktir!” diye bağırdım ve Vane’le beraber peşine takıldık.

Yapraklarla dallar saçlarıma ve gömleğime takılırken orman o lanet şey için yol açıyordu. Onu lagüne kadar takip ettik, ardından kıyı şeridinde ilerledik, sonra da yola uzanan patika boyunca gidip ormana geri döndük.

Koşmaktan göğsüm sıkışmıştı. Terim alнімda boncuk boncuk birikmiş, sırtımdan aşağı akıyordu.

Onu yakalayacaktım. Yakalamak zorundaydım.

Patikadan toprak yola fırladık ve üç kilometre aşağıya indik, ardından...

“Vane!” diye seslendim. “Gidecek yerimiz azalıyor.”

“Biliyorum!” diye bağırdı. “Görüyorum.”

Hızımızı artırdık. Gölge bizi hissediyor olmalıydı çünkü kâbuslardan doğmuş gibi gecenin derinliklerine uçuverdi. Belki de öyleydi. Benim kişisel kâbusum. Çünkü ona sahip değilsem hiçbir şeyin önemi yoktu.

Zaman azalıyor, bölgede ilerleyebileceğimiz alan gitgide daralıyordu.

“Vane!”

Onu yakalamak için hamle yaptı. Gölge ters yöne sıçrayıp bir ağacın gövdesinden atladı. Çekimini, o serin doğruluğunu hissederek boşluğu pençeledim.

Ama çok geç kalmıştım.

Çok yaklaşısam da yetişememiştim.

Gölge elimden kurtuldu ve fırlayıp gitti.

Sonra da Kaptan Hook’un bölgesinin karanlığında kayboldu.

2. BÖLÜM

KAS

Gölge daldan dala sıçrarken Var Olmayan Ülke Ağacı'nın yaprakları titredi. Pixie böcekleri titreşip ışıklarını söndürdü.

“Onu görebiliyor musun?” diye sordu Bash.

“Bu tarafta,” diye cevap verdim.

Gölge, ağaçtaki bir yarığa dertop olmuştu.

Kanatlarım olsaydı onu yakalamak için uçardım.

Kanatlar olmadan her şey daha zordu. Eskiden sırtımda oldukları yer sanki hâlâ oradalarmış, sanki bulutların arasından uçtuğum uzun bir öğleden sonradan yeni dönmüşüm gibi bazen sızlardı.

Bash ağacın etrafından dolandı, bakışları tepemizdeki yapraklardaydı. “Bunu nasıl yapmak istersin?”

“Biliyorsam ne olayım.”

“Sence bu hangi gölge?”

“Bence mi? Karanlık olan. Pan muhtemelen hiç düşünmeden kendi gölgesine çekilecektir.”

Bash, bizden başka kimse anlamasın diye Fae dilimize geçti.

Eğer onu yakalarsak, dedi ve devamını getirmedi.

Biliyorum, diye karşılık verdim.

Sence Pan ikimizden birinin ölüm gölgesine sahip olmasını ister mi?

Onun ne istediğini kestirmek zor. Sen ne istiyorsun?

İkizim bana sert bir bakış attı.

Bash ya da ben karanlık gölge üzerinde hak iddia etseydik, küçük kardeşimiz Tilly daha güçlü olduğumuz için bizden

nefret ederdi. Ama o kendi kararını vermişti. Ve ikimizden biri Var Olmayan Ülke'nin Karanlık Olan'ı olarak içeri girdiğinde yüzünde oluşacak ifadeyi görmek...

İkizimin sesi kafamın içinde yankılanırken kendi kendime gülümsedim.

Gölgeyi bir yakalayalım da intikamımızı sonra planlarız.

Etrafını sardık.

"Birimiz yukarı mı çıksak?" diye önerdim. "Onu inmeye zorlasak?"

"Taş-kâğıt-makas o zaman. Kaybeden yukarı çıkar."

Yapraklar yeniden hışırdayıp gölge yer değiştirirken hâlâ dalları izliyorduk.

"Acele et," dedim.

"Ben hazırım. Seni bekliyorum."

Homurdanarak güldüm ve yumruğumu avucuma dayadım.

"*Taş-Kâğıt-Makas*," dedik aynı anda ve sadece kimin kazandığını görmeye yetecek kadar gözlerimizi ağaçtan ayırdık.

"Taş mı? Gerçekten mi, Bash?" dedim gülerek. Ben kâğıdı seçmiştim. Bash her zaman taşı seçerdi çünkü tahmin edilebilir biriydi. "Yukarı sen çıkıyorsun gibi görünüyor," dedim.

"Evet, oyunun nasıl işlediğini biliyorum, göt herif." Aşağı sarkan dallardan birinin altına geçti, ellerini yavaşça dalın etrafına dolayıp kendini yukarı çekmeye hazırlandı. Çocukken Fae ormanının dik ve yılankavi ağaçlarında saatler geçirdik. Yukarı tırmanır, aşağı uçar, sonra tekrar tırmanırdık.

"Yakalamaya hazır ol," diye fısıldadı Bash.

Dizlerimi büküp ellerimi açtım. "Tabii ki hazırım. Ben her zaman hazırım."

Kendini yukarı çekti. Dal onun ağırlığıyla eğildi. Gölge ağaçta iyice uzadı.

"Yavaşça," dedim ona ve hareketlerini takip ettim.

"Ne yaptığımı biliyorum."

Gölge titredi ve dal sallandı. Üstümüzdeki çatı kirişlerinde muhabbet kuşları yüksek sesle cıvıdayarak tiz bir uyarı gönderdi.

Bash ayaklarını basacak yer buldu ve dengesini korumak için dalın üzerinde çömeldi. O ilerledikçe ağaç kabukları çizmelerinin altına gürültüyle sürtünüyordu. Gölge büzüşüp hırladı.

“Dikkatli ol!”

“Dikkatliyim zaten!” diye tısladı.

Gölge bir sonraki dala sıçradı. Bash yeniden pozisyon aldı ve ben de yeni dalın altına geçtim.

İkizim ya da ben Ölüm Gölgesi'ne sahip olursak her şey değişirdi. Kız kardeşimiz bizi saraydan sürdüğünde neredeyse her şeyimizi kaybetmiştik.

Tekrar güçlü olmak için...

Bash gölgeyi dallardaki bir çatala kadar gerileterek sıkıştırmıştı. Gölge titreşti. Korkuyor muydu? Ya da belki de...

Gölge atıldı. O şeyden derin, gırtlaktan gelen bir kükreme yükseldi ve pixie böcekleri parlak, neon bir sürü hâlinde ağaçtan havalandı. Bash ıslak, boğuk bir ses çıkarırken muhabbet kuşları ürkütücü bir sessizliğe büründü.

Sonra kan kokusu aldım.

Bash geriye doğru devrilirken gölge ağaçtan uçtu.

“Bash!” Onu yakalamaya çalıştım ama yeterince hızlı davranamadığım için sırtüstü yere düştü ve boğazından boğuk bir nefes çıktı.

Her yer kana bulanmıştı.

Lanet olası *her yer*.

“Nerenden yaralandın?” deyip delice vücudunu yoklamaya başladım. Eli boynunu kavramıştı ve nefes almak için çırpınırken parmaklarının arasından kan fışkırıyordu.

“Darling!” diye haykırdım. “Winnie!”

Darling koşarak odaya girdi ve yayılan kanı görünce durdu.

“Havlu getir,” dedim ona. “abuk!”

Bash’in gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve dudakları kanla lekeleniyordu. Bana bir şey söylemeye çalışıyordu ama kelimeler ağızından çıkamadı.

“Biz Fae prensleriyiz,” dedim ona. “Faeler asla lmez. Duydun mu beni?”

Nefes almaya çabalarken gözlerinin kenarlarından yařlar szld.

O benim diğer yarımdaydı.

O ölürse, ben de onunla beraber lrdm.

Bunu adım gibi biliyordum.

3. BÖLÜM

WINNIE

Havlu getir.

Havlu mu getireyim?

Bu evde hiçbir şeyin yerini bilmiyordum.

Mutfakta olabilir diye oraya gittim ve dolapları açmaya koyuldum. Kalbim kulaklarımda atıyor, ellerim titriyordu.

Çok fazla kan vardı.

Bash... *Tanrım.*

Midem bulanıyordu.

Bir Fae prensi ne kadar kan kaybedebilirdi? Var Olmayan Ülke ya da buradaki sihir hakkında yeterince şey bilmiyordum. Hiçbir şey hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

Son dolabı da açıp bir yığın havlu bulduğumda göğsümden bir rahatlama nidası koptu. Birkaç tanesini kaptığım gibi çatı katına koştum.

Kas, Bash'in üst bedenini kucağına alarak doğrultmuştu. Kuşaşı kardeşinin boğazına bastırmak için gömleğini yırtmıştı.

Parke zemindeki kan ilkel bir soyut resim misali birikip etrafa bulaşmıştı ve hızla yayılıyordu.

Çok fazla kan vardı.

Ve Bash çok solgun görünüyordu.

"Acele et, Darling," dedi Kas sesi titreyerek.

Yanına koşup kendimi yere attım, kanın içinde kaydıktan sonra doğruldum. Birlikte havluyu Bash'in boğazına bastırdık.

Pan neredeydi? Ya Vane? Pan gölgesini aldıysa belki bir şeyler yapabiliirdi. Her şeye kadir olması gerekiyordu, değil mi?

Bash'in gözleri donuklaşıp uzaklara dalmıştı.

"Ne yapacağız?" diye sordum.

"Bilmiyorum, Darling." Kas gözyaşlarına boğulmanın eşigindeydi. "Sikeyim, bilmiyorum."

Kardeşini kollarına almış, göğsünde sallıyordu.

"Faeler... şey... siz iyileşemiyor musunuz?"

"Evet ama kan kaybında..." Dişlerini sıktı ve gözlerini sımsıkı kapadı. Bana tekrar baktığında, "Çok fazla çok fazladır," dedi.

Boğazımda büyüyen yumruyu yutkunmaya çalışıp Bash'in elini tuttum. Parmakları soğuk ve gevşekti.

Var Olmayan Ülke'ye gelmeden ve ikizlerle tanışmadan önce perilere inanmıyordum bile.

Lanet olsun, Kas'i neredeyse öldürüyordum. Sırf onlara *inanm-*

Bir dakika.

"Kas."

Bana baktı ama beni pek görmüyordu.

"Bana, *bilmem neye* inanmadığımı söylemenin seni öldüreceğini anlattığını hatırlıyor musun?"

Dudaklarını yaladı. Yüzüne kan bulaşmıştı. "Evet, hatırlıyorum." Sesi titriyordu. Gözlerindeki umudun kaybolduğunu görebiliyordum ve bu göğsümün ağrımına, midemin düğümlemesine neden oldu.

"Bu çok basit ama güçlü bir silah, değil mi?"

"Nereye varmaya çalışıyorsun, Darling?"

"Sihir yüzünden herhalde?"

"Sanırım."

"Peki tam tersini söyleyince ne olur? 'Perilere inanıyorum' dersem ne olur?"

Bash sarsıldı ve boğuk bir inilti çıkardı.

Kas önce kardeşine, sonra tekrar bana baktı; gözleri kocaman açılmıştı. "Tekrar yap."

“Perilere inanıyorum.” Bash’in elini sıktım. “Perilere inanıyorum.”

Bash zorlanarak nefes aldı.

“Tekrar, Darling.”

“*Perilere inanıyorum!*”

Bash, Kas’ın kavrayışından kurtulup elleriyle dizlerinin üzerine kalktı ve havayı içine çekti.

“Siktir,” dedi Kas. “İşe yaradı be.”

“İyi misin?” diye sordum Bash’e ve ona uzanma isteğimle mücadele etmek zorunda kaldım.

Tekrar yerde yuvarlanıp sırtüstü yığıldı ve kırıltı tavana gözlerini kırıştırarak baktı. “Ha siktir,” dedi. “Bu...”

“*Korkunçtu,*” dedi Kas.

“Dehşet vericiydi,” diye ekledim.

“Çılgın bir maceraydı,” diye tamamdı Bash.

Kas ona bir tane patlattı. “Sikik! Öldüğünü sandım!”

Tekrar gözlerini kırıştırdı ve boğazının etrafındaki deriye dokundu. Havlu ve tişört yanında kanlı bir yığın hâlinde duruyordu. “Ben de öyle sandım. Hadi ama, kardeşim. Ölmek felaket büyük bir macera olurdu.”

“Senden nefret ediyorum. Seni asil puşt.”

“Bir içkiye ihtiyacım var.” Bash ayağa kalktı.

Bu çocuklar başımı döndürüyordu. Hâlâ titriyor ve üşüyordum; Bash’in gözlerindeki ışığın neredeyse sönmesini seyretmiş olmanın dehşetiyle biraz kafayı yemiş hâldeydim. Hâlâ kendi kanına bulanmış durumdaydı ama neredeyse ölme meselesi onun için çoktan geçip gitmişti.

“Pan nerede?” diye sordu.

Kardeşinin kan gölünün içinde oturmaya devam eden Kas, “Onu henüz görmedim,” dedi. Hâlâ sarsılmış ve mesafeli görünüyordu.

Bara doğru ilerlerken Bash'in botlarının altındaki kan gıcırdıyordu.

Ellerimi kaldırdım ve onların da kıpkırmızı olduğunu gördüm.

Sanırım benim de bir içkiye ihtiyacım vardı.

"Hadi, Darling," dedi Kas ve ayağa kalkıp kalan havlulardan biriyle üstünü başını temizledi. Bana da elini uzattı ama eli hâlâ kandan dolayı kıpkırmızıydı.

Elini tuttum ve Kas beni kolayca ayağa kaldırdı.

Biz çatı katını geçerken Pan ile Vane döner merdivenden yukarı çıkıyordu.

Odadaki enerji ânında değişti.

Pan yerdeki, ikizlerdeki ve benim üzerimdeki kana baktı ve tek kelime etmedi.

İçkilere doğru ilerleyip rasgele bir şişe aldı ve tıpasını çıkardı.

Bir şeyler yanılttı.

Bu, zaferini kutlayan bir adama hiç benzemiyordu.

İçkiyi kafasına dikti, her yudumda âdemelması aşağı iniyordu.

Sonunda nefes almak için durduğunda, kollarındaki kas ve tendonlar zorlukla dizginlediği öfkeyle kasıldı. Alnında bir damar şişmişti.

"Gölgeni buldun mu?" diye sormaya cesaret etti Bash.

Vane başını hızla iki yana salladı. Cevaptan çok bir uyarı gibiydi.

Pan ayaklarının üzerinde yaylandı.

Ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Pan içki şişesini kavradı ve duvara fırlattı. Şişe paramparça olurken havaya rom saçıldı, camlar şangırtıyla yere indi. Başka bir şişe daha kapıyı onu da parçaladı. Sonra kolunu bar boyunca savurup önüne çıkan her şeyi yere indirdi.

Vane, Pan'e doğru giderken, "Kızı buradan çıkarın," dedi.

"Gel hadi, Darling." Kas beni kanlı kollarının arasına aldı.